

A közgyűlés sem kegyelmezett . . .

Hozzászólás nélkül szavazták meg az újabb egyetemi kisajátításokat. — Egy hét múlva folytatják a közgyűlést.

(A Délmagyarország munkatársától) Dr. Aigner Károly főispán pontosan négy óra körül nyitotta meg a májusi közgyűlést szerdán délután. Tekintettel arra, hogy a tárgysorozat tisztviselőválasztásokat is igényel, az érdeklődés elég tekintélyes volt.

A polgármesteri jelentés elfogadása után a főispán póttárgyat jelentett be. A póttárgy Kecskemét város közgyűlésének körirata a miniszterelnök üdvözlése tárgyában olaszországi utja alkalmából. A póttárgy bejelentését a bizottsági tagok egyrésze éljenzessel vette tudomásul. Néhány perc múlva már

választott

is a közgyűlés. Fülöpöt közfelkiáltással megválasztották Lapu Lajost számellenőrré, Boros Józsefet I. osztályú adótisztá, Boros Józsefet szám-tisztá és Szilágyi Jenőt II. osztályú adótisztá. Névszerinti szavazással II. osztályú adótisztá választotta még a közgyűlés Lázly Istvánt is.

A tanácsi előterjesztések

következtek. Dr. Tóth Béla főjegyző bejelentette, hogy a városi közigazgatás felülvizsgálására a főispán június elsején számonkérést tart. A tanács javasolja, hogy a számonkérőszék két tagjává dr. Végmán Ferenc és dr. Gróf Árpád ügyvédekkel válassza meg a közgyűlés.

Dr. Fajka Lajos a tanács javaslatával szemben ellenindítványt tesz. Hivatkozik arra, hogy dr. Végmán Ferencet betegeskedése megakadályozza az állandó működésben, dr. Gróf Árpád pedig ügyvédi hivatása köti le. Ezért azt indítványozza, hogy a közgyűlés dr. Sőregy Mátyas ügyvédet és Kiss Ferenc ny. miniszteri tanácsost válassza meg.

A főispán elrendelte a névszerinti titkos szavazást. A közgyűlés nagy többséggel Kiss Ferencet és dr. Sőregy Mátyas választotta meg a számonkérőszék tagjaivá.

A közgyűlés a tanács javaslatára hozzájárult a Somogyi-telepi tisztviselői állás

és kerületi szülésznői állás megszervezéséhez és elhatározta, hogy a két telepi iskola számára iskolaszolgái állásokat is szervez.

Jelentéktelen tanácsi előterjesztések következtek, majd a közgyűlés hozzájárult ahhoz, hogy

a városi autóbuszüzem Szatymazra és Felsőközpontra megindítsa az autóbuszjáratokat.

A piaci virágárusok kérelmét tárgyalta ezután a közgyűlés. A virágárusok a piaci szabályrendelet olyan módosítását kéri, hogy hétköznapi napokon egész nap, vasárnap pedig délután két óráig árulhassanak. A közgyűlés teljesítette a kérelmet.

A tanács javaslatára bizta a közgyűlés azt a 293 pengős követelést, amellyel a szezon eleji színházi konzorcium tartozik még a városnak.

Következett

özv. Komáromi Istvánné felebbézése,

amelyről a Délmagyarország mai számában részletesen beszámolt. Komárominét orgazdaság miatt elítélte a bíróság és a város az ítélet alapján megszüntette özvegyi nyugdíjának folyósítását. Komárominét büntetésének a hivatalvesztésre vonatkozó részét a kormányzói kegyelem megszüntette és az özvegy ezen az alapon nyugdíjának további folyósítását kérte. A tanács a kérelmet elutasította. Az özvegy a közgyűléshez felebbezett. A tanács a felebbezés elutasítását kérte.

Dr. Kormányos Benő felszólalásában kifejti, hogy a tanács határozatának elfogadható jogi alapja nincs, mert a kormányzói kegyelem megszüntette a nyugdíjmegvonás jogalapját.

Hoffer Jenő szólalt fel ezután. Kijelentette, hogy Komárominét a legnagyobb áldozatot hozta a haza oltárán, a férje hősi halált halt. Emberileg érthető, ha egyszer lelévett az egyenes útról, de a városnak respektálnia kell a kormányzó kegyelmi tényét, már csak méltányosságból is.

Dr. Rack Lipót tanácsnok reflektált a felszólalásokra. Paragrafusokra hivatkozva védelmébe vette a tanács elutasító javaslatát.

A közgyűlés többsége a tanács javaslatát fogadta el.

A közgyűlés nem kegyelmezett . . .

Egyhangulag hozzájárult ezután a közgyűlés Jakabffy Lajos műszaki tanácsos, Szabó Kálmán főkertész és Pataky Lajos írodaségédtszti nyugdíjazásához.

Az újabb egyetemi kisajátításokra

vonatkozó javaslatot dr. Gaál Endre kultúr-tanácsnok terjesztette elő. A tanács javasolta, hogy

a közgyűlés kérjen a szükséges területekre kisajátítási jogot.

A közgyűlés hozzászólás nélkül, de azzal

Az egyetem orvosi tanácsa dr. Kuncz Andort, dr. Burger Bélát és dr. Berecz (Sándor) jelölte első helyen Kubinyi professzor örökébe.

(A Délmagyarország munkatársától) A Délmagyarország beszámolt arról, hogy a szegedi egyetem megüresedett nőgyógyászati tanácskére, amelyre az egyetem orvosi tanácsa nyílt pályázatot írt ki, a kitűzött határidőre nyolc pályázó adta be pályázatát. A pályázók zöme, mint előre látható volt, a fiatal orvosi kar kiválóságai közül rekrutálódott.

A beérkezett pályázatokat szerdán bírálta felül az egyetem orvosi tanácsa és állapította meg a jelölések sorrendjét.

Az egyetem orvosi tanácsa első helyre abszolút többséggel dr. Kuncz Andor magántanárt, a szegedi klinika jelenlegi vezetőjét, továbbá dr. Burger Béla magántanárt, a Kubinyi-kli-

nika adjunktusát és dr. Berecz Sándor magántanárt, a Tóth-klinika adjunktusát jelölte.

Második helyre kerültek dr. Lehoczky Károly és dr. Fekete Sándor magántanárok, míg a harmadik helyre dr. Windisch Ödön és dr. Mansfeld Géza magántanárokat jelölte az orvosi tanács.

A jelöléseket az orvosi tanács a kultusz-miniszterhez terjeszti fel, akinek véleményezésére a kormányzó nevezi ki a szegedi nőgyógyászati klinika új vezető tanárát.

A kinevezés valószínűleg még az új tanév kezdete előtt megtörténik. Az orvosi kar többsége dr. Kuncz Andor magántanár mellett nyilvánult meg.

Pulitzer József csodálatos élete.

Írta: Pásztor Árpád.

1871 nyarán a budai Császár-fürdő árnyas, platánus kertjében egy magas, vörösszakállu, nagyorrú, lapátfülű, előre hajló ajkú, erősen szemita jellegű fiatalember ágált és lármázott a pincérekkel.

— Ki ez a bolond? — kérdezte az öreg Hans bácsi, a Császár-fürdő éves reumás lakója.

— Á... egy bolond amerikai — felelte az egyik pincér.

De hiszen magyarul beszél!

Valami Pulitzer... Makón született és most Amerikából jött ide, hogy meggyógyítsa beteg édesanyját.

A horihorgas, vörös amerikai magyar egész nap lótot, futott, semmivel sem volt megelégedve, mindent meg akart reformálni, hol az angol, hol az amerikai konzulátuson bukkant fel, jött, mint a forgószél és ment, mint a forgószél. Akkort járt utoljára Magyarországon.

Ennek a Pulitzer Józsefnek a neve fogalom Amerikában, de fogalom világszerte is. Amerikában talán a leghíresebb, a legjobb újságíró fogalma fűződik hozzá, világszerte, de főképpen Magyarországon pedig legendás csodálattal gondolnak arra a zsidógyerekre, aki innen elindult és az Újvilág egyik leggazdagabb embere lett.

Az eszével, a tollával.

De amíg innen oda ért, rengeteg küzdelem, kalandon, megaláztatáson, szenvedésen és győzelemen tört át. Jött egy országból, amelyet 1849 szinte letörölt a föld színéről, érkezett egy országba, amely a függetlenség és szabadság mámorában akkor alakult és legvéresebb háborúját vívta az emberi jogokért, az egyenlőségért és a polgári szabadságért.

Az elnyomatás és szolgaság klasszikus földjéről, Magyarországból és Ausztriából a szabad Amerikába csöppent, maga sem tudta miért, minek ment ki, de élesszemű, okos, cselekvésre kész ember volt, megtalálta magát, a felrepülő amerikai sas szárnyaira vette és a csélcsep, tanulatlan izága Pulitzerfiúból Amerika egyik legnagyobb hatalma lett.

Azt szokták róla mondani, hogy magyar és zsidó. Ez csak félig áll rá, mert éppen így osztrák és katolikus. Igaz, hogy Makón született 1847. április 10-én, de anyja osztrák katolikus, akinek két fivére az osztrák armádiában szolgált és a kis József, a makói zsidó heveskedő fia, hamar Bécsbe kerül és ott jár iskolába. Eppen úgy volt hát osztrák, mint magyar, éppen annyira katolikus, mint zsidó. Felemás volt, mint akkor az egész politikai élet.

Apját eredetileg Pulitzernek hívták, csak Amerikában lett később a Jóska gyerekből Pulitzer. Fantaszta volt, mindenáron hős és katona akart lenni, de szülei polgári és kereskedelmi pályára szánták. Ő a történelmet, a háborús leírásokat szerette, hiszen romantikus kor szülte volt, apja pedig azt akarta, számtant és mértant tanuljon. Bécsben azután váratlan fordulat megszabta Pulitzer József élete útját. *Pofonütötte számtantanárát és tette következményei elől, senkinek sem*

a közbeszólással, hogy »az újabb kisajátítás újabb lakáspusztítással jár«, elfogadta a tanács javaslatát. Tizenkétezer pengőt szavazott meg a közgyűlés a fogadalmi templom hősi harangjának beszerzéséhez.

A polgármester negyed hétkor félbeszakította a közgyűlést és folytatását június elsejére, szerdán délután 4 órára tűzte ki.

szólva, Párisba szökött. Mit csináljon Pulitzer József Párisban? A legegyszerűbb dolgot. Jelentkezett az idegen légió irodájában, mert az idegen légióba vonzotta szíve. Ez ismeretlen földet, kalandot és hadidicsőséget jelent! De a francia katonatorvos, aki megvizsgálja, kimondja a szentenciát, hogy rossza szeme, nem lehet katona.

1864 szeptemberében történt ez. A világ másik felén különös háborút vívtak, testvér testvér ellen harcolt, hogy a négereket is emberszámba vegyék, a magyar emigráció katonái felsorakoztak az Észak-Dél ellen háborújába, Pulitzer József romantikus történeteket hallott, — ez nekivaló ország, oda kell mennie, de hogyan? Hisz egy krajcárja sincs.

— Nem baj! — gondolja.

Nem faragták olyan fából, hogy egy-két akadálytól visszarettenjen. Ha nem megy pénzzel, majd megy pénz nélkül. Az a fontos, hogy a hajó átvágjon az Óceánon. Beáll fűtőnek, de az is lehet, hogy pincérnek, a newyorki *Battery* partot ér és néhány nap múlva a Lincoln lovasezred gyalogosa.

De, ugylátszik, üldözi a sors, mert a hadviselő felek megkötik a békét és Pulitzer, akiből rövidesen Pulitzer lett, újra civil és szegényebb, mint valaha. Annakidején husz frankkal érkezett Amerikába, most sincs több vagyona öt dollárnál. Kétségbe kell-e emiatt esni? Ugy-e nem? Van elég hotel New-yorkban, a megszálló utastól csak a hét végén kérnek pénzt és egy hét alatt sok minden történhetik. Ezzel a filozófiával a Francfort-Streeten levő French's Hotelben vesz szobát, egy hétig még bírja a fizetést, de a második hét végén, miután 50 cent véleménykülömbőség van közte és a portás közt, a kérelhetetlen portás kirugja. Ezt ne tessék szimbolikus értelemben felfogni, a portás a lábával rugta ki, de viszont a gazdagságba és a halhatatlanságba rugta.

Igaz, hogy addig még néhány epizódon kellett keresztülvergődnie Joe Pulitzernek.

Csak röviden mutathatók élete viszontagságos főbb állomásaira.

1866 februárjában St. Louisba érkezik. Éhes, nincs egy centje, nics szállása. Lézenegése közben az állami postahivatal elé érkezik és örömmel hallja, hogy remek pozíció ült meg. A st. lousi 16. állami posta-öszvér »csikósa« ott hagyta állását és most keresnek valakit, aki gondozza és tisztába teszi az öszvéreket. A mi fiatal barátunk nem habozott sokat és elfogadta az ápolói állást.

— Aki nem viselte még tizenhat öszvér gondját, az nem tudja, hogy az élet milyen kinokat és keserveket rejtget! — szokta mondani Pulitzer multimilliomos napjaiban.

De nem csüggedt el, tudta, hogy magasabb hivatás vár rá. És nemsokára fűtő lett egy St. Louis New-Orleans közt közlekedő hajón s mert

nem tudott angolul,

a hajó kapitánya egyre gyötörte és kinozta, végül pedig kidobta.